

Androsace ochotensis

Nomenclatuur en Etymologie

De wetenschappelijke naam *Androsace ochotensis* is samengesteld uit het geslachtsnaam *Androsace*, afkomstig van het Griekse *andros* (man) en *sakos* (schild), een verwijzing naar de bloemvorm. De soortnaam *ochotensis* verwijst naar het geografische gebied rond de Zee van Ochotsk, een regio in Oost-Rusland waar deze plant oorspronkelijk is aangetroffen.

Taxonomie

- Rijk: Plantae (Planten)
- Klasse: Magnoliopsida (Tweezaadlobbigen)
- Orde: Ericales
- Familie: Primulaceae (Sleutelbloemfamilie)
- Geslacht: *Androsace*
- Soort: *Androsace ochotensis*

Synoniemen

Er zijn geen bekende synoniemen voor *Androsace ochotensis*. De naam wordt consistent gebruikt in wetenschappelijke literatuur en botanische naslagwerken.

Variëteiten en Cultivars

Er zijn geen geregistreerde variëteiten of cultivars van *Androsace ochotensis*. De plant komt voornamelijk in zijn oorspronkelijke, wilde vorm voor.

Familie

De plant behoort tot de Primulaceae, een familie die wereldwijd bekend staat om compacte planten met sierlijke bloemen die vaak voorkomen in alpiene en koude habitats.

Hoogte

Androsace ochotensis bereikt een hoogte van ongeveer 5-10 cm en groeit in een compacte, matvormende habitus.

Bloemkleur

De bloemen van deze soort zijn zacht roze tot paarsachtig, met een contrasterend wit centrum. Soms komen variaties in kleurintensiteit voor, afhankelijk van de groeiplaats.

Bladkleur

De bladeren zijn donkergroen, klein en licht behaard. Ze vormen een dichte rozet die helpt bij het overleven in barre klimaten.

Bloeiperiode

De bloei vindt plaats van juni tot augustus, afhankelijk van de hoogte en klimatologische omstandigheden waarin de plant groeit.

Standplaats

Androsace ochotensis geeft de voorkeur aan zonnige tot licht beschaduwde standplaatsen met goed doorlatende, kalkrijke of zandige bodems. De soort is bijzonder geschikt voor rotstuinen en alpiene beplantingen.

Herkomst

De plant is inheems in Oost-Azië en Siberië, met een verspreidingsgebied rond de Zee van Ochotsk en aangrenzende gebieden. Het groeit op rotsachtige berghellingen en in alpiene graslanden op hoogtes tot 3000 meter.

Soort Gewas

Het is een vaste plant die geliefd is vanwege zijn compacte vorm en sierwaarde in bergachtige tuinen en gespecialiseerde collecties.

Vermeerderingswijze

- Zaden: Zaaien vereist koude stratificatie om de kieming te bevorderen.
- Deling: Rijpe planten kunnen voorzichtig worden gedeeld tijdens de rustperiode.

Klimaatzone

De plant is winterhard in USDA-zones 4-7. Het is goed bestand tegen kou, maar gevoelig voor extreme vochtigheid, vooral in de winter.

Insecten

De bloemen van *Androsace ochotensis* trekken bestuivende insecten aan, zoals bijen en vlinders, die een belangrijke rol spelen in de voortplanting van de plant.

Bronvermelding

- <https://powo.science.kew.org/taxon/urn:lsid:ipni.org:names:700580-1>
 - <https://temperate.theferns.info/plant/Androsace+ochotensis>
 - <https://www.gbif.org/species/3797067>
-

Samenvatting

Onderwerp	Informatie
Nomenclatuur	<i>Androsace</i> betekent "mannenschild"; <i>ochotensis</i> verwijst naar de Zee van Ochotsk.
Taxonomie	Plantae, Magnoliopsida, Ericales, Primulaceae, <i>Androsace ochotensis</i> .
Synoniemen	Geen bekende synoniemen.
Variëteiten en Cultivars	Geen geregistreerde variëteiten of cultivars.
Familie	Primulaceae (Sleutelbloemfamilie).
Hoogte	5-10 cm.
Bloemkleur	Zacht roze tot paarsachtig, met een wit centrum.
Bladkleur	Donkergroen, klein, licht behaard.
Bloeiperiode	Juni-augustus.
Standplaats	Zonnig tot licht beschaduwde; kalkrijke, goed doorlatende bodem.
Herkomst	Oost-Azië en Siberië, rond de Zee van Ochotsk.
Soort gewas	Vaste plant; geschikt voor rotstuinen en alpiene tuinen.
Vermeerderingswijze	Zaaien (met stratificatie) of deling.
Klimaatzone	USDA-zones 4-7.
Insecten	Trekt bestuivers zoals bijen en vlinders aan.